

[Undervisningsministeren]

til amtsrådene formentlig vil forudsætte en ændring af bestemmelsen i skolestyrelseslovens § 34, hvorefter amterne generelt fører tilsyn med, at gældende bestemmelser overholdes i kommuner i amtsråds kredsen. Endvidere er det således, at hvis anke til amtet afskæres, vil borgere, der ønsker lovligheden af en befordringsafgørelse efterprøvet, være henvist til at anvende den langt tungere procedure at rejse sag ved domstolene.

Spm. nr. S 361

Til *justitsministeren* (9/12 82) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvilke krav om iagttagelse af almindelig høflighed og besindighed mener ministeren der bør stilles til politifolk under udførelsen af deres pligter?«

Begrundelse

I den gamle lov fra 1871 hed det: »Enhver, der er ansat ved politiet, skal stedse i sin færd imod folk, med hvem han i sin tjeneste kommer i berøring, undgå al uhøflighed samt vise besindighed og mådehold.« I loven omtales videre det særlig forkastelige i fremfusende eller letsindige anholdelser. Dette selvfølgelig princip synes ikke at være overholdt i den episode, der blev refereret i Politiken den 5. december 1982 under overskriften »Sagesløs i hvide bukser«. Det fremgår af denne beretning, at to betjente uden forklaring bad om navne. Efter at alle data var afgivet, sluttedes med en oplysning om, at vedkommende gik på andet år på RUC. »Vi er lige glade med din rakkede uddannelse«, var svaret. Videre: »Hvor er du født?« Fødselsdatoen blev opgivet. »Idiot. Jeg sagde, hvor er du født?« Da det viste sig, at den person, politiet var interesseret i, målte 170 cm i højden: »Ja men jeg måler 185.« Politibetjentene reagerede ved: »Hvis det skal være på den måde, er du anholdt.« Senere på stationen efter lang tids venten: »Du kan gå.«

Hvis denne fremstilling – hvad der er grund til at tro – står til troende, ville det være på sin plads at genindføre reglerne fra 1871.

Uanset det berettigede i en mistanke bør den mistænkte person behandles med høflighed og ikke på den måde, der her er lagt for

dagen. Endvidere rimer det ikke med kravet om besindighed, at betjentene i åbenbar irritation over at have taget fejl reagerede ved at anholde personen for siden uden forklaring eller undskyldning at ophæve denne anholdelse.

En sådan opførsel fra politiets side er skadelig for retsbevidstheden og dermed hverken i samfundets eller i politiets interesse.

Anledningen til spørgsmålet er derfor et ønske om, at de principper, der kommer til udtryk i loven fra 1871, stadig bliver overholdt.

Besvarelse (15/12 82):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Enhver polititjenestemand bør naturligvis under udførelsen af sit hverv udvise almindelig høflighed og besindighed.

Jeg vil ikke kommentere den artikel i dagspressen, som der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, men mere generelt kan jeg sige, at der allerede i forbindelse med ansættelse af aspiranter til politiet og under politiets uddannelse lægges betydelig vægt på, at polititjenestemanden kan optræde på en fuldt ud korrekt måde også i forholdet til publikum.

Det tilføjes, at det af tjenestemandenslovens § 10 fremgår, at tjenestemanden samvittighedsfuldt skal overholde de regler, der gælder for hans stilling, og såvel i som uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver. Klager over polititjenestemænds adfærd under tjenesten kan indbringes for lokalnævnet i den pågældende politikreds. Lokalnævnet kan i givet fald træffe bestemmelse om en undersøgelse af den episode, klagen vedrører, jfr. retsplejelovens § 1019, stk. 1. Den afgørelse, som derefter træffes i klagesagen, kan i givet fald indbringes for justitsministeriet.

Spm. nr. S 362

Til *socialministeren* (9/12 82) af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren tage initiativ til at eksportere bistsandsloven?«

Begrundelse